

PROCESUL

Tampa - Florida

(Isus, după ce a înviat, în dimineața zilei dintâi a săptămânii, S-a arătat mai întâi Mariei Magdalena, din care scosese șapte draci.

Ea s-a dus și a dat de știre celor ce fuseseră împreună cu El, care plângeau și se tânguiau.

Când s-a auzit că El este viu și că a fost văzut de ea, n-au crezut-o.

După aceea S-a arătat în alt chip, la doi dintre ei, pe drum, când se duceau la țară.

Aceștia s-au dus de au spus lucrul acesta celorlalți, dar nici pe ei nu i-au crezut.

În sfârșit, S-a arătat celor unsprezece, când ședeau la masă; și i-a muștră pentru necredința și împietrirea inimii lor, pentru că nu crezuseră pe cei ce-L văzuseră înviat.

Apoi le-a zis: „Duceți-vă în toată lumea și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.

Cine va crede și se va boteza va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit.

Iată semnele care vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi;

Vor lua în mână șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.”

Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, S-a înălțat la cer și a șezut la dreapta lui Dumnezeu.

Iar ei au plecat și au propovăduit pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei și întărea Cuvântul prin

semnele care-i însoțeau.” (Marcu 16.9-20).

Haideți să ne rugăm. Doamne Isuse, ne apropiem de tronul Tatălui și credem în Numele Tău că acesta este Cuvântul Tău. Noi credem că acestea au fost ultimele cuvinte care au ieșit de pe buzele Tale înainte de a Te înălța la cer, și Te rugăm să le binecuvântezi în inimile noastre de dragul celor bolnavi. Îți mulțumim pentru că în seara aceasta ai chemat un mare număr de oameni la tronul Tău, și că noi vom putea vedea acele rânduri mari formate din femei, bărbați, tați, copii și mame, venind în rând și îndreptându-se spre acele camere. Îți mulțumim pentru aceasta, Tată, și Te rugăm să le dai bogățiile Împărăției Tale. Fie ca în după-amiaza aceasta între ei să se găsească credința care să facă Cuvântul lui Dumnezeu o realitate pentru noi. Tu ești singurul care poate face aceasta, Tată, așa că ne rugăm în Numele lui Isus Hristos. Amin. Puteți să vă așezați.

În după-amiaza aceasta aș vrea să iau un subiect care poate părea puțin ciudat. Aș vrea să fac aceasta, pentru că ieri l-am întâlnit la micul dejun pe unul din cei mai deosebiți oameni pe care-i cunosc. El stă acum aici, la spatele meu și este avocat. Noi am vorbit despre un proces și l-am amintit pe cel în care a fost judecat Domnul nostru. Desigur, ar fi mai potrivit să stea el aici, și să ne arate cum stau lucrurile la

curțile noastre de justiție, deoarece am auzit de la alții că el este un avocat minunat și ar putea duce un proces drept. Isus nu a avut parte de un proces drept. El este Cuvântul, iar noi putem să fim de acord cu aceasta. Eu am citit Cuvântul Lui, iar în după-amiaza aceasta Îl vom aduce înaintea curții de justiție.

Cuvântul este adus la proces, iar cazul este: „Făgăduințele Cuvântului lui Dumnezeu împotriva lumii.” Cauza acestei acuzații este încălcarea făgăduinței. Cred că procurorul acuzării reprezintă întotdeauna statul. În procesul nostru, procurorul acuzator este Satan și reprezintă lumea. Pârâtul este Dumnezeu, iar Martorul apărării este Duhul Sfânt. Aș vrea ca biserica, adunarea, să fie atât juriul, cât și judecătorul. Haideți să începem procesul, în timp ce ridicăm cortina și vedem unde ne aflăm.

Nu uitați care este cauza procesului nostru: Cuvântul lui Dumnezeu împotriva lumii. Acuzația este că El Și-a încălcat promisiunea și nu S-a ținut de Cuvânt. Procurorul acuzării este Satan și reprezintă lumea, Avocatul apărării este Dumnezeu însuși, iar Martorul apărării este Duhul Sfânt.

Acum vom chema Curtea pentru începerea procesului. Procurorul acuzării va chema în față primul său martor care va vorbi sub jurământ. În acest proces, el are trei martori pe care vrea să-i cheme în față. Martorii lui sunt: domnul Necredincios, domnul Sceptic și domnul Nerăbdător. Aceștia sunt martorii cazului său și Îl acuză pe Dumnezeu că nu Se ține de cuvânt, că Cuvântul Său nu este adevărat.

Înainte de a începe acest proces, putem vedea că mulți oameni din lumea aceasta încearcă să spună că Cuvântul lui Dumnezeu nu este adevărat. Eu tocmai am citit despre aceasta. În timp ce urmăream comentariile de la Biblia Scofield, m-am gândit la o istorioară care mi s-a spus odată. Nu cred că am spus-o în adunarea aceasta.

O femeie avea un fiu deosebit care dorea să devină predicator. Ea era cam săracă, dar dorea ca fiul ei să aibă parte de cea mai bună educație care i se putea oferi.

Orice mamă ar dori aceasta, dacă copilul ei ar avea o chemare pentru așa ceva, așa că l-a trimis la cel mai bun seminar religios de care auzise.

El s-a dus acolo, iar cam după un an, mama lui s-a îmbolnăvit foarte tare. Fiind grav bolnavă, ei i-au trimis o telegramă să vină acasă urgent. Femeia locuia singură, iar într-o zi s-a răcit, după care a făcut o dublă pneumonie, apoi o congestie pulmonară și era pe moarte. Curând și inima îi era într-o stare foarte rea. Medicul local a făcut tot ce a știut ca s-o salveze, dar pentru că starea ei era tot mai gravă, a trimis o telegramă la fiul ei și i-a spus: „Pregătește-te în orice clipă. Fă-ți rezervare la avion, pentru că s-ar putea să trebuiască să vii foarte curând la mama ta. Ea este foarte aproape de moarte.” Foarte supărat, băiatul și-a făcut rezervare la avion, și-a pregătit hainele și s-a pregătit ca să prindă avionul. Dar chiar atunci a primit o altă telegramă: „Fiule, nu mai veni pentru că m-am făcut bine.”

După aproximativ șase luni sau poate chiar un an, el s-a întors acasă. După ce și-a salutat mama și au stat puțin de vorbă, el i-a zis: „Mamă, am o întrebare care mă frământă. Când ai fost bolnavă, la un moment dat mi-ai spus că te-ai făcut bine, dar nu mi-ai dat nici un detaliu cu privire la ce s-a întâmplat.”

„Fiule, tu cunoști strada noastră și magazinul acela vechi, nu?” „Da,” a răspuns el.

„În clădirea aceea micuță se adună un grup de oameni care se roagă pentru bolnavi.”

„Da, îmi amintesc de ei. Sunt pentecostali.”

„Da, așa este,” a întărit femeia. „Când eram în starea cea mai rea, m-a căutat o doamnă deosebită și mi-a spus: „Soră, noi eram adunați pentru o adunare de rugăciune și am înțeles că ești foarte bolnavă, iar fiul tău este plecat undeva departe, la un seminar, ca să devină predicator. În timp ce ne rugam, Domnul ne-a

descoperit că ar trebui să venim aici să ne rugăm pentru tine.” „Ar fi bine,” i-am răspuns eu, iar femeia aceea a continuat: „Te-ar deranja dacă ar veni păstorul nostru aici ca să se roage pentru tine?” „Sigur că nu, doamnă. Aș fi încântată.”, am răspuns eu. Doctorul a spus că este în ordine, așa că a venit păstorul, iar el a citit din Marcu 16 și a spus: „Aceasta este ceea ce spune Biblia.” El și-a pus mâinile peste mine, s-a rugat și m-am făcut bine.”

„Mamă...” „Fiule, nu-i așa că este minunat? Gândește-te la aceasta!”, a spus mama încântată.

„Mamă, bineînțeles că aceasta nu are nici o legătură cu vindecarea ta. Poate au început să-și facă efectul medicamentele pe care ți le-a dat medicul mai demult.”

„Nu, fiule!”, a insistat femeia. „Medicul încetase de două zile să-mi mai dea medicamente, spunând că nu are ce să-mi mai facă. El mi-a pus masca de oxigen și mi-a spus că nu mai poate face nimic, fiindcă starea mea era din ce în ce mai rea.”

„Oh, mamă, nu a fost aceasta! Aceia sunt oameni needucați. Ei citesc numai Biblia și nu înțeleg nimic. Vezi?”

„Fiule, dar nu ar trebui să credem Biblia?”

„Oh, ba da, sigur că trebuie s-o credem, dar la școală am învățat că ceea ce a citit păstorul acela din Marcu 16 începând de la versetul 9, nici măcar nu este scris sub inspirație.”

„Ei bine, glorie lui Dumnezeu!”

„Mamă, tu te porți la fel ca oamenii aceia, ești pe aceeași undă!”

„Ei bine, scumpule, mă gândeam la ceva.”

„La ce te gândeai, mamă?”

„Mă gândeam că dacă Dumnezeu a putut să mă vindece cu acea parte a Cuvântului Său care nu este inspirată, ce va face El cu partea inspirată?” Așa că noi credem din toată inima că este inspirată.

Să-l lăsăm acum pe procuror să-și aducă în față primul martor, ca să depună mărturie împotriva.

V-am spus această povestioară, pentru că în timp ce citeam acest text, mi-am amintit că domnul Scofield spunea că unele manuscrise nu conțin textul acesta. Probabil că de aici a venit și povestioara. Așa este.

Deci vine în față domnul Necredincios și se pregătește să mărturisească împotriva Cuvântului lui Dumnezeu. El este primul martor.

După ce a depus jurământul, a depus următoarea plângere: „Promisiunile lui Dumnezeu nu sunt adevărate în întregime.”

Vreau să știți că toți martorii aduși de procuror susțin că sunt credincioși și aduc următoarea dovadă: „Noi n-am fi mers la asemenea adunări dacă nu eram credincioși.” Deci ei susțin că sunt credincioși.

Plângerea pe care o are domnul Necredincios împotriva Cuvântului lui Dumnezeu

este că Marcu 16 nu este adevărat. „Pur și simplu nu poate fi adevărat.” Pentru a dovedi aceasta, el spune că de câțva timp încoace a fost bolnav și s-a dus la așa-zisa adunare a Duhului Sfânt, unde oamenii își puneau mâinile peste bolnavi, iar aceștia spuneau că sunt vindecați. Pentru că era bolnav de câțva timp, s-a dus și el în rândul acela de rugăciune, și pentru el s-a rugat așa-zisul Duh Sfânt, iar grămada aceea de oameni strigau și făceau gălăgie spunând că erau vindecați. Domnul Necredincios s-a dus în rândul acela și s-au pus mâinile peste el. Aceasta s-a întâmplat cu mai mult de două luni în urmă, dar nu a văzut nici măcar un semn că s-ar face mai bine. Astfel, el a spus că această parte din Cuvânt nu este adevărată.

Procurorul îl trimite la loc pe primul său martor și îl cheamă pe al doilea. Acesta este domnul Sceptic. El depune jurământul și ocupă loc. Scepticul susține că este credincios și că a auzit în oraș că ei au o biserică cu un păstor credincios, cu un așa-zis om al lui Dumnezeu, cum îl numește organizația. Acest om susținea că crede Biblia și că se ruga pentru bolnavi după ce îi ungea cu untdelemn. El a citit din Biblie din Iacov 5.14: *„Este vreunul bolnav printre voi? Să cheme pe prezbiterii bisericii; și să se roage pentru el, după ce-l vor unge cu untdelemn în Numele Domnului. Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav și Domnul îl va însănătoși; și, dacă a făcut păcate, îi vor fi iertate.”* El spune că era un om bolnav care nu putea scăpa de febră, fiindcă îi tot revenea, iar doctorul i-a spus că nu este nici un chip să scape de ea. Astfel, l-a crezut pe Dumnezeu pe Cuvântul Lui și l-a găsit pe acest așa-zis păstor al lui Dumnezeu, despre care toată adunarea avea tot felul de mărturii că au fost vindecați, și așa mai departe.

Acest păstor s-a rugat pentru el și l-a uns cu untdelemn după Cuvântul lui Dumnezeu. El nu s-a îndoit de sinceritatea acestui om sau a adunării, iar păstorul a urmat porunca așa cum a spus Biblia, l-a uns și s-a rugat pentru el. Aceasta s-a întâmplat cu mai mult de șase luni în urmă, și nu s-a văzut nici un semn de ameliorare.

El a adus această mărturie apoi s-a retras.

În continuare, procurorul îl aduce pe al treilea martor al său, pe domnul Nerăbdător. El vine și depune jurământul pentru a aduce mărturia sa împotriva Cuvântului lui Dumnezeu susținând că nu este adevărat. Omul vine în față și susține că este un credincios și că a citit Marcu 11 începând de la versetul 22, unde vorbește chiar Isus. El spune că are o Biblie în care cuvintele spuse de Isus sunt scrise cu litere roșii și citează ceea ce a spus El: *„Aveți credință în Dumnezeu! Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare,” și nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.”* (Marcu 11.22-23). El a spus că a fost șchiop încă din copilărie și că trebuia să umble în cârje. Dar a acceptat versetul acela ca fiind Cuvântul infailibil al lui Dumnezeu și și-a zis în inimă, cum a mărturisit: „Eu voi umbla normal!” acceptând Cuvântul lui Dumnezeu așa cum era scris: *„...dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare,” dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.”* El a cerut aceasta, s-a rugat, a spus că va avea acel lucru, și aceasta s-a întâmplat acum cinci ani, dar el tot șchiopătează și nu s-a făcut bine deloc.

După ce martorii săi au adus cele trei mărturii diferite din Scriptură (care în curțile de justiție iudaice reprezintă trei martori), a venit în față procurorul. El a adus trei martori conform Scripturii, iar ei au venit cu cuvintele spuse de Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu, Dumnezeu arătat în trup și locuind într-un Om, Cel infailibil. Procurorul vine în față să întărească acuzațiile aduse de ei în fața voastră, a oamenilor.

Țineți minte că voi sunteți jurații și judecătorul.

Procurorul vrea să știți că acești trei oameni au susținut că sunt la fel de credincioși ca ceilalți care susțin aceasta. De asemenea, el vrea să știți că Dumnezeu nu este justificat în punerea unor asemenea făgăduințe în Cuvântul Său dacă nu le întărește, mai ales că le dă copiilor Săi credincioși ca să le mărturisească. Făcând aceasta, mărturisind cuvinte care nu sunt adevărate, ei sunt expuși la rușine și ocară. Procurorul mai spune: „El nu și-a ținut făgăduința față de acești trei martori, deși acele lucruri au fost făcute conform Cuvântului lui Dumnezeu.” Procurorul dorește să știți că Dumnezeu a omis în fiecare din aceste trei cazuri să își țină Cuvântul față de acești credincioși. El își întărește astfel cazul

și vi-l prezintă.

De asemenea, procurorul dorește să vă atragă atenția asupra unui alt lucru: „El, care este Dumnezeu, a promis că toate lucrurile sunt posibile pentru cei ce cred. El a promis aceasta.” Procurorul dorește ca voi să știți că „Acei așa-ziși credincioși au încercat să păstreze acest Cuvânt, dar nu au reușit, și ca atare, El este dat în judecată pentru încălcarea promisiunii Sale.”

Ba mai mult, procurorul dorește să vă atragă atenția asupra unui alt Cuvânt al lui Dumnezeu: „El susține că este viu după moartea Sa. Isus susține că este viu și astăzi.” Procurorul dorește ca voi să știți că el nu a văzut nici un bărbat care să aibă în mâini și picioare semnele lăsate de cuie, și nici cicatricile provocare de bice sau de sulită. Nu a văzut nici un bărbat cu urmele lăsate de coroana făcută din spini, dar cu toate acestea, El susține că este viu după moartea Sa; susține că este Același și astăzi, așa cum scrie în Evrei 13.8, dar nu este adevărat. În Luca 17.30 susține că Se va descoperi în aceste zile în care trăim, și că va fi la fel ca în acele zile. Pentru întărirea cazului, procurorul spune că în Apocalipsa 10 scrie că atunci când va suna din trâmbiță îngerul al șaptelea al Bisericii - acesta fiind îngerul bisericii Laodicea care trebuie să cheme biserica înapoi la credința părinților -, vor fi descoperite toate tainele lui Dumnezeu. El mai susține că conform Maleahi 4, se va ridica un profet care va adevăra aceste promisiuni, dar încă nu se vede nicăieri un asemenea profet. Și mai susține că cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul Lui nu va trece.

Procurorul are un caz pe care îl prezintă și îl întărește. El vi-l prezintă vouă, acestei audiențe, vouă care sunteți în același timp și jurații și judecătorul. Noi am auzit prezentarea lui și am ascultat ce au avut de spus martorii lui. Noi am auzit ce a turnat procurorul împotriva Cuvântului și cum L-a atins din fiecare latură, afirmând că nu vede nici o făgăduință a lui Dumnezeu ca fiind adevărată. Prin aceasta, el încearcă să ridice o acuzație împotriva lui Dumnezeu pentru că a făcut promisiuni pe care nu este în stare să le împlinească. „Făgăduințele pe care le-a făcut pentru această zi sunt absolut imposibile și nu le poate împlini.”

Noi am auzit pledoaria lui, așa că acum vom cere ca procurorul și martorii lui să se retragă, pentru că Îl vom chema pe Avocatul apărării, pe Duhul Sfânt, și martorii Lui. El vine și stă în apărarea Acuzatului. Primul lucru pe care El dorește să-l aducă în atenția Curții (Aleluia!) este faptul că procurorul interpretează Cuvântul greșit în fața oamenilor, așa cum a făcut și în fața Evei la început. Vă amintiți că el a fost interpretul ei. Dumnezeu le-a spus clar ce să facă, iar dacă ar fi ascultat n-ar fi fost nici moarte, nici întristare sau altceva, însă prin faptul că l-a ascultat au venit toate acestea. Deci, ce se întâmplă când omul iese din spatele Cuvântului lui Dumnezeu? Când face aceasta, Dumnezeu nu îl mai apără.

Vedeți? Satan este cel care a interpretat Cuvântul pentru Eva, așa că ea nu și-a ascultat soțul sau pe Dumnezeu, ci a luat interpretarea adusă de procuror, deși el nu are nici un drept să facă aceasta. Nici omul nu are voie să facă aceasta, pentru că Dumnezeu este singurul Său Interpret. El nu are nevoie de noi să facem aceasta. El își ține Cuvântul, iar noi Îl credem.

Avocatul apărării dorește să atragă atenția că interpretul primelor cuvinte ale lui Dumnezeu, care au fost vorbite vreodată, este de fapt procurorul care încearcă să aducă învinuire înaintea acestei Curți și tot el este cel care interpretează Cuvântul greșit. Acesta este primul lucru pe care dorește să-l spună Avocatul apărării: că Satan a fost cel care i-a interpretat Evei Cuvântul și l-a interpretat greșit.

El dorește să vă informeze că făgăduința este numai pentru credincioși. Ea nu este pentru credincioșii prefăcuți, sceptici sau necredincioși, ci este pentru cei ce cred. Avocatul apărării Duhul Sfânt, dorește ca această Curte să înțeleagă că aceste făgăduințe sunt numai pentru cei credincioși.

Întrebarea care se pune este: „Sunt cei trei credincioși?”

Avocatul apărării trebuie să știe dacă cei trei sunt sau nu credincioși, pentru că El este Cel care împlinește făgăduința. Cum poți trece peste aceasta? În fața noastră se derulează un caz fierbinte. Cum poți trece peste aceasta? Duhul Sfânt trebuie

să știe aceasta pentru că El este Viața Cuvântului. El este Cel care însuflețește Cuvântul, așa cum duhul tău îți însuflețește trupul. Trupul este însuflețit de duh, ceea ce înseamnă că trupul este mort fără duh. Deci, Cuvântul este mort fără Duh. Este nevoie de Duh ca să ducă Cuvântul înainte și să-L facă să trăiască. El este Cel care însuflețește Cuvântul, El este Martorul apărării. Amin. Cum poți să treci de aceasta? Aș vrea ca această Curte să înțeleagă foarte bine faptul că El însuflețește Cuvântul.

El dorește să atragă atenția Curții cu privire la Cuvântul făgăduinței în cauză. El nu a pus nici un interval de timp în care ei ar trebui să se facă bine, ci a spus: *„Rugăciunea făcută cu credință va mântui pe cel bolnav, și Dumnezeu îl va ridica.”* El nu a spus că se va întâmpla chiar atunci. *„Își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.”* Nu a spus o zi, lună sau an, ci a spus doar: *„se vor însănătoși.”* Martorul apărării dorește să știți că El nu a spus că se va întâmpla o minune, ci a spus doar: *„se vor însănătoși.”* Să interpretați corect acest lucru! El nu a vorbit despre un anumit interval de timp și a spus că se va întâmpla numai dacă cred. Dacă cred, se vor face bine. *„Își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoși.”* El a spus acest lucru și se va întâmpla dacă vor ține de credința lor. Acesta este Martorul apărării.

Martorul apărării vrea să aducă un alt lucru în atenția Curții în după-amiaza aceasta, și anume: că Cuvântul este o Sămânță, iar această Sămânță trebuie să cadă într-un pământ fertil ca să poată fi însuflețită. Sămânța nu va crește pe o piatră, ci trebuie să aibă un pământ fertil. Cuvântul trebuie să cadă în credință, care este fertilitate care face ca Cuvântul să se împlinească.

S-ar putea spune încă multe alte lucruri, dar nu vrem să vă ținem prea mult, pentru că avem un rând mare de rugăciune. Totuși, aș vrea ca voi, Curtea, să ascultați încă puțin, pentru că Avocatul apărării își va chema martorii Săi. Vedeți? Avocatul apărării are dreptul să-și cheme martorii Săi pentru că și Procurorul a făcut aceasta. Deci, Avocatul apărării cheamă primul Său martor și îl prezintă Curții: pe profetul Noe.

„Vino în față, Noe, și ocupă-ți locul. Înțeleg că ai o mărturie în ce privește Cuvântul lui Dumnezeu care ți s-a dat.”

„Da.” Martorul începe să-i spună Curții că el a fost doar un om simplu și că L-a crezut pe Dumnezeu. El a trăit într-un timp științific în care se credea că zilele minunilor nu există. În vremea aceea nu plouase niciodată pe pământ, dar într-o zi, el L-a întâlnit pe Dumnezeu și Dumnezeu i-a spus să construiască o arcă pentru salvarea oamenilor, și toți cei ce vor veni în acea arcă, vor fi salvați. Martorul vrea să spună solemn că a crezut cu toată inima. Astfel, s-a dus și a predicat acest lucru, iar ca să își dovedească credința, a început să construiască arca.

Martorul dorește să-i arate cu degetul pe domnul Necredincios, pe domnul Sceptic și pe domnul Nerăbdător. „Ei,” a spus el, „m-au vânat zi și noapte zicând: „Când va cădea ploaia aceea? Ai spus aceasta acum un an și iată că nu este nici un strop de ploaie acolo!” M-au numit nebun, și-au bătut joc de mine și au spus că sunt cu totul sclintit la cap fiindcă cred o promisiune prostească ce este împotriva cercetărilor științifice. Dar eu am lucrat statornic la planul meu, pentru că știam că era Cuvântul lui Dumnezeu și că El nu putea da greș. Am construit arca, iar atunci când a fost gata, batjocoritorii s-au învățat în fiecare zi în jurul ei, în timp ce eu stăteam în ușă și le predicam, și ziceau: „Aceasta ne-ai spus și cu o sută douăzeci de ani în urmă. Unde este ploaia ta? Vezi, munca ta este în zadar. Oamenii noștri de știință au dreptate că nu există așa ceva! Ești doar un bătrân simplu și smintit care crede într-o promisiune atât de prostească!”

Apoi, într-o dimineață am vrut să ies afară, dar dintr-o dată, fără să fie mișcată de vreo mână, ușa s-a închis în fața mea, iar eu am rămas sigilat înăuntru. „Oare ce s-a întâmplat?” m-am întrebat, apoi m-am suit pe scările pe care le-am construit, am ajuns în vârf și am deschis fereastra. Domnul Necredincios stătea lângă arcă împreună cu domnul Sceptic și domnul Nerăbdător și ziceau: „Oare ce s-a întâmplat? Se pare că s-a blocat singur înăuntru.” Am crezut că ploaia va cădea chiar atunci. Am intrat în arcă pe șaptesprezece mai și ușa mi s-a închis în față, așa că le-am zis celor ce erau cu mine: „Pregătiți-vă, pentru că va ploua în următoarele câteva minute!” Cât a fost ziua de lungă, domnul Necredincios, domnul Sceptic și domnul Nerăbdător s-au plimbat de jur împrejurul corăbiei criticându-mă și

spunând tot felul de răutăți despre mine, dar eu i-am spus adunării mele: „Stați liniștiți pentru că Domnul a făcut o promisiune.”

A venit a doua zi și soarele a răsărit din nou pe cer, fără ploaie, tunete sau fulgere. A treia zi a fost la fel, a patra, a cincea, dar în dimineața zilei de 24 mai (o sută douăzeci de ani mai târziu), a venit acea ploaie din ceruri, iar domnul Necredincios, domnul Sceptic și domnul Nerăbdător au pierit acolo, afară.

Avocatul apărării spune: „Poți să pleci, Noe. Acum aș vrea să mai chem un martor. Vino, domnule Avraam, fiindcă aș dori să auzim și mărturia ta.”

Domnul Avraam vine și spune: „Eu lucram la ferma mea situată aproape de orașul Ur din Haldea și eram căsătorit cu Sara, cu care eram jumătate frați. Eu mă numeam Avram, iar ea, Sarai. Într-o zi L-am întâlnit pe Dumnezeu, iar El mi-a spus că voi avea un copil cu Sara. În vremea aceea, Sara avea șaiszeci și cinci de ani, iar eu aveam șaptezeci și cinci. Dumnezeu mi-a spus că voi avea cu Sara un copil în care va fi binecuvântată întreaga omenire, iar eu voi fi tatăl multor popoare. Eu am iubit foarte mult copiii și am crezut că nu voi avea niciodată vreunul, dar când Dumnezeu a spus că voi avea unul, L-am crezut. Astfel, m-am dus la medic să fac aranjamentele, dar el m-a scos afară din cabinet. Domnul Necredincios stătea acolo, iar când mergeam pe stradă, autoritățile au vrut să mă aresteze zicând că sunt bolnav mintal. După aceasta, an după an, domnul Necredincios m-a chinuit zi și noapte.

Vedeți voi, soția mea Sara era deja de multă vreme în menopauză și nu mai putea să zămislească. După prima lună, am întrebat-o: „Iubito, noi avem toate lucrurile pregătite pentru micuț: pătuțul, hăinuțele și toate celelalte lucruri, nu-i așa? Suntem pregătiți, așa-i?”

„Da, suntem pregătiți.”

„Fii atentă, pentru că se va întâmpla acum.”

La sfârșitul celor douăzeci și opt de zile, am zis: „Cum te simți, iubito?”

„Nu văd nici o schimbare, Avraame.”

„Ei bine,” am spus eu, „Dumnezeu să fie binecuvântat, Sara. Să nu te îndoiești! Dumnezeu a spus ceva și noi îl vom avea oricum.” Și aceasta s-a întâmplat ani de-a rândul.

După fiecare an care trecea, domnul Sceptic, domnul Necredincios și toți ceilalți, făceau haz de mine. Copilul s-a născut douăzeci și cinci de ani mai târziu, când eu aveam o sută de ani. Dumnezeu nu mi-a spus că voi avea copilul în ziua următoare, ci a spus doar că îl voi avea. Nu îmi pasă cât timp a trebuit să aștept; Dumnezeu a promis acest lucru și așa a fost. Eu am așteptat timp de douăzeci și cinci de ani. Toți credeau că voi muri pentru că eram atât de bătrân, dar eu am spus: „Nu pot muri pentru că promisiunea îmi aparține. Dumnezeu a spus aceasta.”

Domnul Batjocoritor, Nerăbdător, Necredincios și Sceptic, au venit în continuu și mi-au spus: „Avraame, tată al multor popoare, câți copii ai acum?” Eu am stat însă tare pe poziție și nu m-am clătinat prin necredință în fața Cuvântului lui Dumnezeu, fiindcă am știut că El este în stare să își țină fiecare Cuvânt făgăduit. Nu m-am uitat nici măcar la propriul meu trup, chiar dacă era mort, și nici la pântecul sterp al Sarei, ci L-am crezut pe Dumnezeu. Ei au spus: „Parcă acum douăzeci și cinci de ani ai spus că vei avea un copil!”

„Da, eu am spus aceasta acum douăzeci și cinci de ani.”

Domnul Nerăbdător a spus: „Ei bine, au trecut douăzeci și cinci de ani de atunci.

Uită-te la tine: mustățile ți-au ajuns până aproape de genunchi, fiindcă ești un om bătrân.”

Eu i-am spus că Dumnezeu n-a spus când voi avea acest copil,” ci a zis: „Tu îl vei avea prin Sara!” și aceasta a fost destul pentru mine. Eu am stat neclintit, pentru că Cuvântul nu a spus când, ci a spus doar că se va întâmpla.”

Haideți să chemăm repede încă un martor. Nu avem mult timp, dar am putea chema sute de martori. Haideți să-l chemăm pe Moise să depună și el mărturie.

„Eu,” spune Moise, „am fost educat în înțelepciunea egipteană, și am fost și profesor. Dar într-o zi, la vârsta de optzeci de ani, L-am întâlnit pe Dumnezeu în spatele pustiei. El a venit în forma unui semn, a unui rug în flăcări și mi-a spus că a auzit strigătele poporului Său și Și-a adus aminte de promisiunea pe care o făcuse că îi va elibera. Apoi mi-a zis: „Eu te trimit pe tine!”

„Doamne, cine sunt eu? Nu pot merge pentru că nu sunt teolog. Nu pot nici măcar să vorbesc.”

Dar El mi-a zis: „Îți voi da două semne: unul din ele va fi pe mâna ta, iar celălalt va fi în toiag. Dacă nu vor asculta de glasul acestor două semne, să torni niște apă pe pământ. Ea se va schimba în sânge și astfel va pune capăt la orice îndoială.”

Când m-am dus în fața poporului cu cele două semne pe care mi le dăduse Dumnezeu, păstorul Faraon a încercat să imite semnele mele, ca să le pună sub semnul întrebării. El mi-a zis: „Orice ghicitor ieftin sau egiptean, poate face aceasta. Orice magician ieftin poate face trucurile acestea.” Apoi a luat doi bărbați care se numeau lane și lambre, care au imitat tot ce am făcut eu. Dar aceasta nu m-a oprit, pentru că Glasul care m-a trimis era un Glas biblic, iar eu am stat cu El fiindcă era Cuvântul lui Dumnezeu.

A fost un semn și un Glas biblic: „Mi-am adus aminte de promisiunea Mea și timpul este aproape.” El nu mai avusese de sute de ani profeți în Israel. De patru sute patruzeci de ani nu mai avusese niciun profet, iar acum a spus: „Te trimit pe tine să fii tu acela!” Și m-am dus. Mi-a dat și un semn: că voi merge și mă voi întoarce cu copiii lui Israel la acest munte. A durat mult timp, dar am făcut aceasta, am stat credincios Cuvântului. Iambre și ceilalți vrăjitori au început să imite, dar am știut că nu o vor putea face mult timp.”

Știați că aceasta se va repeta în zilele din urmă?” Așa a spus Isus. Astfel, citim: *„După cum Iambre și Iambre s-au împotrivit lui Moise, tot așa și oamenii aceștia se împotrivesc adevărului, ca unii care sunt stricați la minte și osândiți în ce privește credința.”* (2Timotei 3.8). Ei sunt imitatori care încearcă să imite și să se comporte la fel.

Moise a continuat: „Am stat pe loc fiindcă am știut că Glasul acela era un Glas biblic.” Deși ei erau doi, iar el era singur, s-a dovedit că a spus adevărul, așa că s-a dus și a făcut ce i s-a spus, după care a venit înapoi la muntele despre care i-a vorbit Dumnezeu.

„Vino jos, Moise. Haideți să chemăm repede încă un martor, pe Iosua.

Iosua spune: „Când ne-am apropiat de țara făgăduită, am ajuns la Cades-Barnea, iar Moise a ales câte un bărbat din fiecare seminție, din fiecare denominațiune și ne-a zis: „Duceți-vă și iscodiți țara!” Noi ne-am dus, iar doi dintre noi am adus o dovadă că țara era bună. Ei au avut această dovadă, au fost penticostali adevărați. Dar deși au adus dovada, când a venit vremea să luăm țara în stăpânire, ei au spus: „Nu putem face aceasta, nu suntem în stare!” Aceasta a încurcat poporul, care n-a mai știut încotro s-o apuce, la care organizație să meargă. Dar eu i-am liniștit zicând: „Țineți minte că este o promisiune a lui Dumnezeu, fiindcă El a spus: „Eu v-am dat această țară! Vă aparține!” și Dumnezeu face ceea ce promite. Eu am liniștit poporul, iar a doua zi i-am întrebat: „Mergem?”, iar în ziua următoare i-am întrebat din nou: „Mergem?” Acest lucru s-a întâmplat timp de patruzeci de ani, dar am luat țara așa cum ni s-a spus.”

Aș dori să mai chem repede un martor: pe Isaia.

„Isaia, ai vrea să depui mărturie pentru Avocatul apărării?”

„Desigur. Eu am fost profet, un profet legitimat. Eu nu știam ce spun, dar Dumnezeu a făcut ca acele lucruri să se împlinească întocmai. Toată biserica credea, dar într-o zi s-a întâmplat un lucru ciudat, pentru că Domnul Dumnezeu mi-a spus: „Israel se uită după semne și Eu vreau să facă aceasta, dar am să le dau un super-semn: „Acea va fi o vreme super, când vor avea supermarketuri, super-avioane și așa mai departe: O fecioară va naște.” Pentru că eram un profet legitimat, când au auzit aceasta, fiecare fecioară a început să se pregătească; ele au început să-și pregătească hăinuțele și papuceii pentru bebeluși, fiindcă se gândeau că vor avea un copil. Fiecare credea că este cea aleasă de IeHoVaH, așa că s-au întâmplat tot felul de lucruri. Da, domnilor. Oamenii spuneau: „Așteptăm ca fiica noastră să rămână însărcinată,” pentru că fiecare credea că ea va fi aleasă. Fiecare fată aștepta aceasta. Au trecut ani și ani, iar unele dintre ele s-au scărpinat în cap și au zis: „Acel bătrân profet fals!” Au trecut așa opt sute de ani. El nu a spus când va rămâne ea însărcinată, ci a spus doar că va rămâne însărcinată, iar opt sute de ani mai târziu, o fecioară a rămas însărcinată.”

Dacă îmi permiteți, pot să fiu eu ultimul martor? Aceasta nu are loc în Biblie, ci se petrece acum. Permiteți-mi să fiu eu următorul martor, apoi vom chema rândul de rugăciune. Ascultați cu atenție, fiindcă doresc să depun mărturie pentru El. Doresc să fiu chemat în față și ridic mâna în semn că voi spune adevărul și numai adevărul.

Doresc să vă spun cum am devenit eu creștin. Tatăl și mama mea, bunicii și bunicile mele au fost păcătoși, iar dacă natura mea a fost una de buruiană, cum aveam să fiu eu o sămânță de grâu?

Într-o dimineață, undeva în Kentucky, într-o cabană mică de lemn, în data de 06 aprilie 1909, la ora 5.00 dimineața, când Domnul m-a adus pe lume, s-a arătat o

Lumină care stătea la fereastră. Apoi, când ei au deschis fereastra, iar mama stătea pe acel pat de paie și se uita să vadă ce fel de bebeluș avea, Lumina a intrat în cabană rotindu-se. Oamenii munților nu știau ce să creadă despre aceasta, iar eu eram prea mic ca să pot înțelege ce se petrecea.

Mai târziu, când aveam șapte sau opt ani, într-o zi mă pregăteam să duc apă la distileria de whisky a tatălui meu. Aceasta s-a întâmplat într-o după-amiază călduroasă de septembrie, când toți ceilalți băieți mergeau la baltă, iar eu stăteam acolo plângând pentru că nu puteam merge cu ei. Deodată, am auzit ceva ca un vâjâit, în copacul de lângă mine. În Indiana totul era calm și liniștit în septembrie. Din acel vâjâit de vânt, a venit un Glas care zicea: **„Să nu bei, să nu fumezi și să nu-ți întinezi trupul cu femei, pentru că atunci când vei fi mare vei avea o slujbă de făcut!”** Mama s-a speriat și a chemat medicul pentru că a crezut că sunt foarte agitat.

O săptămână mai târziu, am văzut podul Municipal într-o vedenie, podul de peste Ohio și am văzut că își vor pierde viața șaisprezece oameni lucrând la el. Podul acela s-a construit douăzeci și doi de ani mai târziu, și șaisprezece oameni și-au pierdut viața acolo.

Mai târziu am devenit predicator ca să-L slujesc pe Domnul. Atunci i-am spus predicatorului că văd și aud lucruri, dar toți mi-au spus că sunt de la diavolul. Fiind creștin, nu voiam să am nimic de-a face cu diavolul, absolut nimic, așa că m-am rugat și am spus: „Doamne, eu nu pot trăi în felul acesta.” Eram undeva la pescuit, iar într-o noapte, Domnul mi-a vorbit dintr-un copac, așa cum i-a vorbit lui Moise. Acolo, la moara lui Green, a venit un Om care mi-a spus să nu mai cer să scap de acele lucruri, pentru că este un dar de la Dumnezeu care trebuie dus la oamenii din întreaga lume. El mi-a mai spus că toate aceste lucruri făgăduite în Scriptură trebuiau să se împlinească și că timpul este aproape.

Când m-am întors, i-am spus păstorului, dar el mi-a replicat: „Ce ai mâncat, Billy? Ai avut un vis? Sau poate a fost un coșmar?” Pentru mine însă, era Maleahi 4. „Cum vei face aceasta?” m-a întrebat el, dar pentru mine era Luca 17.30; era

Apocalipsa 10; erau toate aceste Scripturi promise pentru zilele din urmă. Desigur, nu le-am văzut împlinite chiar atunci, iar oamenii se întrebau: „Când se va întâmpla?” Dar eu am stat pe poziție.

Într-o zi când eram la râu și botezam cinci sute de oameni, a venit deodată aceeași Lumină care a fost acolo la nașterea mea și în copilărie. Eu le-am spus oamenilor că o vedeam, dar ei spuneau că visez sau că este o închipuire a mea. Dar acolo, în fața celor peste cinci mii de oameni, la ora 2.00 după-amiaza, în anul 1933, a venit din ceruri acel nor luminos și a spus aceste cuvinte: **„Așa cum a fost însărcinat Ioan Botezătorul să meargă înaintea primei veniri a lui Hristos, slujba ta va merge înaintea celei de-a doua veniri a lui Hristos!”** Mii de oameni au auzit aceste cuvinte, iar ziarele au întărit această mărturie.

Vreau să atrag atenția aceluia procuror orb, care privește în jur după un om cu urme de spini și cuie, că El nu a vorbit despre așa ceva; că nu există o asemenea promisiune.

Noi citim în Luca 17.29-30 că Isus a spus: *„...dar, în ziua când a ieșit Lot din Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer și i-a pierdut pe toți.*

Tot așa va fi și în ziua când Se va arăta Fiul omului,” când Se va descoperi El. Vreau să atrag atenția la aceasta, doar pentru câteva minute. Rămâneți cu mine câteva minute și fiți respectuoși.

Fiți atenți! Isus a avut trei titluri: Fiul omului, Fiul lui Dumnezeu și Fiul lui David. Aceeași Persoană cu trei titluri, așa cum este Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt. Toate Îl numesc pe același Dumnezeu, fiind trei atribute ale Lui.

Așa sunt și eu. Soția mea mă numește soț. Copiii mei nu au nimic a face cu mine sub atributul de soț, fiindcă pentru ei sunt tată, sunt tatăl lor. Micuțul meu nepot care stă acolo, nu are nimic de-a face cu mine ca tată sau soț, fiindcă pentru el

sunt bunic. Totuși, sunt aceeași persoană.

Când a venit Isus și a încercat să Se descopere ca Fiu al omului (Fiți atenți să nu scăpați aceasta), când S-a descoperit și S-a numit pe Sine însuși „Fiul omului,” Israel era orbit. Ei nu știau ce înseamnă „Fiul omului,” dar Îi spuneau: „Fiul lui David.” Așa L-a numit orbul Bartimeu. „Fiul lui David” înseamnă „Împăratul.” Țineți minte că Fiul omului, Fiul lui Dumnezeu și Fiul lui David este Domnul. Acel iudeu a primit ceea ce a cerut pentru că s-a apropiat de El în Numele Fiului lui David, Împăratul; pentru el nu era Mântuitorul, ci Împăratul.

Dar când a venit la El femeia cananeancă sau siro-feniciană, și L-a numit „Fiul lui David,” nici măcar nu s-a uitat la ea. Ea nu avea nici o legătură cu El sub Numele de „Fiu al lui David.” El nu era Fiul lui David pentru acea femeie, dar când L-a numit „Doamne,” S-a întors și a vorbit cu ea, fiindcă pentru ea era „Domnul.” Vedeți? Pentru ea era „Domnul,” nu „Fiul lui David.”

De ce nu a fost recunoscut El ca Fiu al omului? „Fiul omului” era descoperirea duhovnicească, „Profetul,” pentru că „Fiul omului” înseamnă „Profet.”

Deschideți Bibliile la Ezechiel capitolul 2.1 și veți vedea că Ezechiel era profetul, Cuvântul lui Dumnezeu pentru acea zi. IeHoVaH însuși l-a numit „Fiul omului.” El l-a numit om, fiul omului, așa cum S-a numit și Isus pe Sine însuși „Fiul omului.” Ce a fost El? Cuvântul făgăduit pentru acel ceas, Cuvântul manifestat: același Dumnezeu, Dumnezeul timpului lui Ezechiel, Dumnezeul timpului lui Isus, Fiul omului.

El a fost numit Fiul omului, pentru că a venit să Se descopere pe Sine însuși ca Profet al lui Israel, dar ei L-au respins. Ei trebuiau să Îl primească conform profeției care Îl prezenta ca Fiu al omului, ca Profet, fiindcă Deuteronom 18.15 spune clar: *„Domnul Dumnezeul tău îți va ridica din mijlocul tău, dintre frații tăi, un proroc ca mine: să ascultați de el!”* Astfel, când a venit, El S-a identificat pe Sine însuși în slujba Sa ca Om, ca Fiu al omului și nu ca Fiu al lui Dumnezeu. Dumnezeu este

Duh, și El S-a descoperit pe Sine însuși ca Fiu al omului, ceea ce a promis că va fi, dar ei erau atât de orbiți încât nu au putut vedea aceasta.

Acum însă, El Se descoperă pentru neamuri ca „Fiu al lui Dumnezeu, care este Duhul Sfânt. Isus a spus: „*Cum a fost în zilele Sodomei...*” Aș vrea ca procurorul să vadă aceasta. El este întotdeauna un interpret orb al Cuvântului. Ia niște idei de organizație și nu știe mai nimic, dar face aceasta ca să înșele, pentru că de la început a fost un înșelător.

Isus a spus: „*Cum a fost în zilele Sodomei... ai domă va fi când Se va arăta Fiul omului...*” În zilele Sodomei, Dumnezeu, Cel care a fost numit Melhisedec, Tatăl, S-a descoperit în trup omenesc. În timpul acela, Melhisedec nu avea nici tată, nici mamă, nici început al zilelor, nici sfârșit al vieții; oricine ar fi fost El, rămâne Același. Isus a avut mamă și tată, dar Omul acela nu avea nici tată, nici mamă. El i s-a arătat lui Avraam în chipul Fiului omului, Elohim, IeHoVaH, iar biserica și-a servit termenul prin epoca Bisericii, în botezul Duhului Sfânt. Ca să facă Maleahi 4 și celelalte Scripturi reale, Isus a spus că în zilele din urmă, chiar înainte de venirea Lui, lumea va fi în aceeași stare ca în Sodoma, iar Fiul omului Se va descoperi ca și Fiul omului din zilele Sodomei.

Procurorul orb, poți vedea aceasta acum? Cuvintele Lui sunt adevărate, nu semnele de cuie și de spini pe care le arată cineva! El este Fiul lui Dumnezeu descoperit în Biserica Sa ca Fiu al omului, fiindcă trebuie să împlinească Maleahi 4 și restul Scripturilor. Îi cer Curții să fie atentă la aceasta: priviți cu atenție la Fiul omului!

Așa cum Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt sunt descoperirea Aceluiași Dumnezeu în trei titluri sau atribute diferite, aici este Fiul lui David și Fiul lui Dumnezeu descoperit ca Profet, Fiul omului. Fiul lui David este El ca Împărat, iar acum, în epocile Bisericii El este Fiul lui Dumnezeu. Dumnezeu nu este om, ci este Duh, iar Duhul Fiului este Duhul Sfânt descoperit în epocile Bisericii, dar aici ne este promis că în zilele din urmă va fi descoperit Fiul omului.

Înțelegeți tu aceasta, procurorul orb? Doresc să știți că noi vedem și credem, și că aceste cuvinte s-au împlinit înaintea noastră, de aceea știm că ele sunt Adevărul.

Pentru evrei, El a fost Fiul lui David; pentru greci și pentru noi, neamurile, El este Domnul, iar în aceste zile din urmă, El Se întoarce din nou ca Fiul omului, pentru că Maleahi ne-a promis că în zilele din urmă se va ridica un profet care va întoarce inimile oamenilor (în afara acestor organizații) înapoi la Cuvântul original, la credința părinților de la Rusalii. Când a fost aici, El a spus în Ioan 14.12 că lucrările pe care le-a făcut El, le vom face și noi. De asemenea, a promis că va descoperi toată taina, conform Apocalipsa 10. Cum ai să descoperi tainele? Priviți ce au lăsat afară Luther, Wesley și pentecostalii. Acum, El descoperă tainele inimii ca să avem același Dumnezeu în fiecare epocă, ceea ce nu este nimic altceva decât Dumnezeu arătat ca Fiul omului. Noi nu privim după urme de cuie, ci privim după Cuvântul manifestat.

Fiți atenți! Dumnezeu a promis aceste lucruri acum, și El face exact cum a spus. Aș putea spune mai mult, dar acum voi lăsa deoparte subiectul acesta pentru că se face târziu.

Domnule procuror, vreau să știți că în după-amiaza aceasta pot chema mii de martori. Vreau să știți că El a făcut toate lucrurile pe care le-a promis, iar noi suntem martorii Lui că Își ține Cuvântul. Există o adunare adevărată a Duhului Sfânt; este o putere adevărată a lui Dumnezeu și este o făgăduință adevărată că atunci când ei își vor pune mâinile peste bolnavi, aceștia se vor însănătoși. Vreau să știți aceasta; vreau să știți că El a spus: *„Cum a fost în zilele Sodomei, aidoma va fi și la venirea Fiului omului.”*

Eu sunt un străin și o mărturie vie că ceea ce spune Biblia este Adevărul. Dacă observați, Îngerul Domnului care a venit în chipul unui Om, stătea cu spatele spre cortul în care stătea Sara și i-a spus lui Avraam ce gândea ea, iar Isus a spus că acest lucru se va repeta din nou. Fie ca Dumnezeu să confirme că v-am spus adevărul. Fie ca El să descopere aceasta. Voi lăsa această Curte de judecată să-și pronunțe verdictul în minte. Lăsați-L pe Dumnezeu, care a făcut această

promisiune, să o legitimizeze astăzi, și să vorbească la fel.

Rugați-vă în inimile voastre pentru bolile și nevoile voastre și vedeți dacă Dumnezeu vă va descoperi taina inimii. Eu vă îndemn pe toți s-o faceți, de la un capăt la celălalt al sălii. Aș putea să fac un astfel de lucru dacă nu aș fi stat exact pe ceea ce spune Scriptura? Aș vrea ca această Curte de judecată să știe că El este Același ieri, azi și în veci și că Se ține întotdeauna de Cuvânt. El a promis că în zilele din urmă Isus Hristos Se va descoperi ca Fiu al omului.

Un om care stă aici suferă de hemoroizi. Nu te-am mai văzut niciodată în viața mea. Dacă este adevărat, ridică mâna. Crezi că port mărturia Cuvântului lui Dumnezeu? Cea de lângă tine este soția ta și are un chist pe cap. Așa este. Ridică mâna. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună cine ești? Dacă El este încă Cuvântul, Cuvântul cunoaște tainele inimii. Sunteți domnul și doamna Hunt. Dacă este adevărat, ridicați mâna. De ce nu credeți?

Aici este un om care stă cu capul plecat și plânge pentru el și pentru soția lui. Ea nu este aici în după-amiaza aceasta pentru că este suferindă. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună care este problema ei, chiar dacă nu este aici? Crezi? Nu ne cunoaștem, este adevărat? Soția ta are o problemă femeiască. Dacă este adevărat, ridică mâna. Numele tău este Smith. Crezi că Dumnezeu poate s-o facă bine? Dacă crezi, fă cu mâna în sus și-n jos. Te provoc să crezi că Isus Hristos este descoperit în trup de carne ca Fiul omului.

Aici este o femeie care mă privește și suferă de hipertensiune. Crezi că Dumnezeu poate să-mi spună cine ești? Cunoscuteții te numesc Daisy, este adevărat? Ridică mâna. Crede din toată inima și Isus Hristos îți va da ceea ce dorești. El este Același ieri, azi și în veci, crezi aceasta?

Acolo în spate este un om care se uită la mine. El are o povară pe inimă. Este pentru fiul său care are diabet. Crezi? Cea de lângă tine, care a început să plângă, este soția ta. Și ea are o povară pe inimă. Este pentru sora ei care are probleme cu

inima și complicații. Sunteți domnul și doamna Sickles. Dacă este adevărat, faceți cu mâna. Dacă nu ne cunoaștem, ridicați-vă în picioare. Ce este aceasta? Împlinirea Cuvântului lui Dumnezeu pentru zilele din urmă. Procurorule, vreau să știi că Cuvântul lui Dumnezeu este adevărat. El mi-a spus aceasta acum treizeci și trei de ani. Eu am așteptat în tot acest timp, dar Îl văd împlinit chiar aici în după-amiaza aceasta. Dumnezeu Se ține de cuvânt; El este Același ieri, azi și în veci. Dumnezeu să te binecuvânteze. Du-te și primește ceea ce dorești.

Mintea voastră este juriul, și juriul trebuie să ia o decizie. Felul în care vă veți purta de acum încolo le va arăta oamenilor care este verdictul vostru. Dumnezeu este vinovat sau nevinovat? Credeți că este nevinovat și că Se ține de cuvânt? Noi i-am ascultat pe domnul Necredincios, Sceptic și Nerăbdător. Credeți că Dumnezeu Se ține de cuvânt? Mintea voastră este juriul, iar felul în care vă veți purta în continuare le va arăta oamenilor care este verdictul vostru. Haideți să ne plecăm capetele.

Eu v-am spus Adevărul adevărat, iar dacă am avea mai mult timp, v-aș dovedi că nu există nici o Scriptură care să arate altceva. Eu am fost sincer, și voi știți că uneori nu este ușor să fii sincer, dar cât timp Dumnezeu este Dumnezeu... Nu a fost ușor nici pentru Luther, Wesley sau pentru ceilalți. Nu este ușor nici pentru tine sau altcineva care ia poziție, dar în după-amiaza aceasta trebuie să luați poziție. El a spus: *„Își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși.”* Dacă crezi, nu contează că se întâmplă chiar acum, săptămâna viitoare sau după douăzeci de ani. Dacă crezi cu adevărat, trebuie să se întâmple.

Din câte înțeleg, aici este un medic și aș vrea să vorbesc cu el. Cu câțva timp în urmă, într-o dimineață am fost să văd un pacient aflat într-un spital. Este vorba de o femeie care era pe moarte din pricina cancerului. Ea mi-a spus: „Chirurgul meu a fost la adunarea ta și este de acord cu tine. Mai mult, vreau să știi că el va sta în rugăciune cu tine pentru mine.” Dacă aș avea nevoie de vreun tratament medical, aș vrea să fiu tratat de un om care poate avea o astfel de credință în Dumnezeu. Da, ei sunt pe toate căile vieții și de toate profesiile.

Țineți minte că verdictul este al vostru.

Doamne Isuse, eu tocmai am încercat să explic Cuvântul, iar Tu ai dovedit că este Adevărul. Aș putea să chem sute de martori, dar nu mai este timp. Aici sunt o mulțime de batiste care vor fi trimise la cei bolnavi și în nevoi. Ele se află chiar aici, unde Duhul Sfânt a depus mărturie că Isus este încă viu. Noi Îl cunoaștem după Viața pe care a trăit-o și după lucrurile pe care le-a făcut.

Dumnezeule, în timp ce ne punem mâinile peste aceste batiste, Te rugăm să faci ca oricine le va atinge, să fie vindecat. Mă rog înaintea Ta cu credință, împreună cu acest grup de credincioși, pentru cei care nu au putut veni aici. Îngăduie ca ei să se bucure de măreția lui Dumnezeu. Poate sunt bolnavi și nu au putut veni. Poate undeva este un tată bătrân care stă într-o cameră din spate tremurând cu cârja în mână și așteptând să primească înapoi batista pe care a trimis-o. Poate în spital este un copil care arde din pricina temperaturii, iar cineva așteaptă lângă el să-i fie adusă batista. Îngăduie ca puterea Dumnezeului celui Atotputernic să meargă cu ei și să fie unși cu aceeași ungere pe care a primit-o adunarea în după-amiaza aceasta, și fie ca toți să se facă bine, Doamne. Noi ne rugăm pentru ei, fiindcă nu sunt prezenți, dar Tu ești Omniprezent. Îndură-Te și dovedește-Ți Cuvântul, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Fie ca Duhul Sfânt să treacă cu adevărat prin ceea ce îmi place să numesc „Curte de judecată,” și nu o emoție sau un fel de speranță. Îngăduie ca toți să aibă aceeași mărturie în timp ce își iau numărul de rugăciune și trec peste platformă. Îngăduie ca în timp ce vor beneficia de slujba din Marcu 16: *„Își vor pune mâinile peste bolnavi și bolnavii se vor însănătoși,”* și acești slujitori aleși își vor pune mâinile peste ei, să primească rezolvarea odată pentru totdeauna, astfel încât să plece de aici fericiți și să uite că au avut vreodată probleme. Ei sunt siguri, la fel de siguri ca Avraam, și cred că Dumnezeu poate să Își împlinească promisiunile pe care le-a făcut, fiindcă cerem aceasta în Numele lui Isus. Amin.

Eu Îl iubesc, eu Îl iubesc,

Pentru că El m-a iubit întâi.

Și mi-a răscumpărat salvarea

Pe lemnul de la Calvar.

Câți dintre voi aveți verdictul? Ridicați mâna: „Eu am verdictul.” Ei bine, Curte, tu vei beneficia de slujba dată de Duhul Sfânt: „*Aceste semne îi vor însoți pe cei ce cred...*” Nu vreau să vă gândiți că din pricina acestui dar, cineva este mai important decât altul. Voi aveți aici păstori cu frică de Dumnezeu, și îi voi ruga să stea cu mine pe platformă ca să-și pună mâinile peste voi împreună cu mine. Ei ne-au adus aici și sunt martori ai lui Dumnezeu care poartă mărturia Adevărului. Astfel, voi nu veți putea spune: „Fratele Branham și-a pus mâinile...” pentru că mâinile mele nu sunt mai importante decât ale lor sau ale altora. Ceea ce contează este credința voastră și verdictul pe care îl aveți în privința Cuvântului lui Dumnezeu. Dumnezeu Se ține de cuvânt, și dacă El Se ține de acea parte din Cuvânt și v-o dovedește, sunteți deja vindecați, pentru că prin rănile Lui sunteți vindecați.

Acum, aș vrea ca toți cei aflați în partea aceasta, care au numere de rugăciune, să se ridice în picioare și să meargă lângă perete. Toți cei care sunt în partea aceasta și au numere de rugăciune, să se ridice în picioare și să stea pe rândul din mijloc, cu fața încolo. Cei de acolo, să se întoarcă în felul acesta și să meargă în partea aceea. Întoarceți-vă în partea cealaltă, pentru că vreau un rând drept...

(Fratele Branham vorbește cu predicatorii de pe platformă). Ați vrea să chem și alți predicatori? Este în ordine să dăm mărturie? Vă întreb pe toți: Este în ordine dinspre voi? Care este verdictul vostru de la proces? În ordine.

Păstorii doresc să aibă părtășie și cu alți predicatori. Ei doresc ca fiecare predicator care crede în Dumnezeu și în punerea mâinilor peste bolnavi, care a pus în după-

amiaza aceasta verdictul că Acesta este Adevărul, să fie invitat alături de noi pe platformă, în timp ce ne vom ruga. Toți păstorii umpluți cu Duhul Sfânt, care au verdictul că El este Același ieri, azi și în veci, care cred că Marcu 16 este Adevărul, doresc să vă invite ca tovarăși în Evanghelie. Veniți aici și stați cu noi pe platformă, în timp ce formăm aceste rânduri de rugăciune și ne rugăm. Să vină toți păstorii din clădire, indiferent din ce denominațiune fac parte. Dacă doriți, sunteți invitați să veniți, să formați acest rând și să vă rugați pentru bolnavi. Puneți-vă mâinile peste ei și rugați-vă.

Câți de aici sunteți sănătoși și nu aveți nevoie de rugăciune? Ridicați mâna. Dacă sunteți credincioși îmi promiteți că rugăciunile voastre se vor ridica împreună cu cele ale păstorilor? Cum v-ați simți dacă mama voastră ar fi în acel rând? Dar dacă ar fi vorba de soția voastră, de fratele sau sora voastră? Țineți minte că este mama cuiva, fratele cuiva, sora cuiva, băiatul sau fiica cuiva. Noi le vom face altora, ce am vrea să ne facă alții nouă. Aș vrea ca toți să fiți respectuoși și să stați în rugăciune.

În timp ce rândurile sunt pregătite să treacă pe aici, aș vrea ca predicatorii să vină și să facă un rând dublu aici, pe platformă, astfel încât oamenii să poată trece pe aici. Eu voi pune microfonul aici în spate, iar domnul Borders va sta acolo și va da tonul cântării.

Aș vrea ca cei ce stau aici, în rând, să fie siguri că procurorul, Satan, știe că decizia lor este luată. Ceea ce va arăta care este verdictul vostru, este faptul că credeți Marcu 16 și că veniți în acest rând ca să se pună mâinile peste voi. Faptele voastre vor dovedi acest verdict. Ridicați mâna și spuneți: „Îi promit aceasta lui Dumnezeu!” Faceți aceasta toți cei aflați în rând.

Acum haideți să ne rugăm.

Tată ceresc, în după amiaza aceasta, oamenii aceștia au răspuns ca o Curte de judecată. Știu, Doamne, că ai avut o judecată adevărată. Pilat nu a ținut o judecată

corectă, pentru că el a avut martori mincinoși, dar Tu ai eliminat martorii mincinoși. Avocatul Apărării, Duhul Sfânt, a venit să confirme Cuvântul înaintea oamenilor. Tu ai avut parte de o judecată corectă, iar oamenii și-au format o opinie; ei și-au dat verdictul și vin să dovedească în fața lumii că Cuvântul Tău este Adevărul. Cuvântul a fost interpretat greșit de procuror, iar unii spuneau: „Să te văd făcând asta și cealaltă!” Aceasta nu este în acord cu Cuvântul care spune: „...se vor însănătoși.” Noi am adus pe platformă martori care să arate că aceasta este ceea ce ai spus Tu și că Tu lucrezi în felul Tău.

Tată, Te rog să-i binecuvântezi pe oamenii veniți aici în după-amiaza aceasta. Ca slujitor al Tău și împreună cu alți slujitori ai Tăi, care sunt aici cu sutele, ne înălțăm rugăciunile pentru acești oameni. Doamne, unge-i Tu pe acești păstori deosebiți. Dacă se întâmplă ca domnul Sceptic, domnul Nerăbdător, domnul Necredincios și toți acești critici și batjocoritori să spună ceva, fă ca această Curte să ridice împotriva lor, mărturia pe care o poartă. Nu contează ce a fost în zilele lui Noe sau ale Sodomei, pentru că amândouă au sfârșit în distrugere. Ei au râs și și-au bătut joc, dar aceasta nu a contat pentru credincioși, care au ținut în continuare de Cuvânt. Tată, noi suntem gata să ținem în seara aceasta de Cuvânt, la fel ca ei. Mă unesc cu ceilalți păstori de aici ca să ne punem mâinile peste acești oameni, și fie ca puterea Dumnezeului celui Atotputernic, care este prezent aici ca să-Și legitimizeze Cuvântul, să îi însănătoșească pe toți în Numele Domnului nostru Isus Hristos. Amin.

Frate Roy, vino pe platformă. Toată lumea să stea cu capetele plecate, să se roage și să cânte. Dacă nu vă rugați, cântați: „Crede numai.” Veți face și veți spune ce doriți. Dacă vreți să strigați, strigați. Nu contează ce este, credeți-L pe Dumnezeu și spuneți: „Inima mea este hotărâtă!” Ca atunci când ați mers la bazin ca să fiți botezați. Când credeți, hotărârea este luată. Voi sunteți creștini cât timp credeți, nu-i așa? Și sunteți vindecați cât timp credeți. Haideți să ne rugăm cu toții. În ordine.

(Fratele Branham se roagă pentru bolnavi).

...crede numai...

Până când ne vom întâlni

Până când ne vom întâlni,

La picioarele lui Isus

Până când ne vom întâlni

Până când ne vom întâlni,

Dumnezeu să fie cu voi,

Până când ne vom întâlni din nou!

Eu vă predic Cuvântul lui Dumnezeu. Fie ca în Numele lui Isus Hristos, fiecare din voi să primească ceea ce a cerut. *„Adevărat vă spun că, dacă ați avea credință cât un grăunte de muștar, ați zice muntelui acestuia: „Mută-te de aici acolo”, și s-ar muta; nimic nu v-ar fi cu neputință.”* (Matei 17.20). Când vă rugați, credeți că ați primit ceea ce ați cerut și vi se va da. Eu predic în Numele lui Isus Hristos. Cred că verdictul nostru a fost hotărât și dat, iar faptele noastre dovedesc că credem. Noi știm că El vindecă. Dacă nu vă voi mai vedea pe partea aceasta a râului, vă voi întâlni pe partea cealaltă, unde marele Duh Sfânt care a fost Oaspetele nostru din săptămâna aceasta și care ne-a predicat, va fi Martor că v-am spus Adevărul. Până atunci:

Până când ne vom întâlni

Până când ne vom întâlni,

Dumnezeu să fie cu voi,

Până când ne vom întâlni din nou!

Haideți să ne plecăm capetele. Foarte liniștit și dulce. (Fratele Branham începe să fredoneze: „Până când ne vom întâlni.”) Fie ca în ziua aceea să stăm înaintea Ta și în prezența Ta, și să fim cu Tine.

Dumnezeu să vă binecuvânteze, fraților. Eu vă apreciez.

- Amin -